

Даниелын Ном — Нэг Зуун Жаран Нэг

Библийн эш үзүүллэгийн үзэгдлийг тогтоон байгуулахад Ромын гүйцэтгэсэн үүрэг: Даниелын арван нэгдүгээр бүлгийн дэлгэрэнгүй шинжилгээ

Jeff Pippenger

2024-03-27

Даниелын арван нэгдүгээр бүлгийн үзэгдэл нь Библийн эш үзүүллэгийн бүх үзэгдлийн гол ишлэл бөгөөд арван нэгдүгээр бүлгийн тэр үзэгдэл нь Ромын бэлгэдлээр тогтоогддог.

Тэр цаг үед өмнөдийн хааны эсрэг олон хүн босох бөгөөд; мөн чиний ард түмний дээрэмчид үзэгдлийг тогтоохын тулд өөрсдийгөө өргөмжлөх боловч тэд унах болно. Даниел 11:14.

Жоунс өмнөх эшлэлийг дараах байдлаар авч үзсэн:

“Аморичууд өөрсдийн гэм буруугийн хэмжээг дүүргэхэд, тэдний байр суурь Бурханы ард түмэн болох Израильд өгөгдсөн юм. Израиль харь үндэстнүүдийн замаар явж, мөн гэм буруугийн аягыг дүүргэхэд, Бурхан Вавилоны хаант улсыг гарган ирж, бүгдийг нь авч одсон. Вавилон өөрийн гэм буруугийн аягыг дүүргэхэд, эрх мэдэл Перст шилжсэн. Персчүүдийн хорон муугаас болж тэнгэрэлч холдон эргэхэд, тэр үед Грекийн ноён ирж, түүнийг хаман арчиж зайлуулдаг.”

“Грекийн эрх мэдэл хэр удаан үргэлжлэх ёстой байсан бэ? Хэзээ тэр нь хугарах ёстой байсан бэ? ‘Гэмт хэрэг үйлдэгчид хэмжээндээ хүрсэн үед.’ Тэр үндэстэн гэм буруугийнхаа хэмжээг дүүргэтлээ тогтнож, тэгээд эрх мэдэл нь өөр нэгэн хаант улсад шилжинэ. Шилжсэн тэр эрх мэдэл нь Ромынх байсан бөгөөд үүнийг бид Даниел 11:14-өөс мэднэ. ‘Тэр цаг үед өмнөдийн хааны эсрэг олон хүн босно; мөн чиний ардын дээрэмчдийн хөвгүүд үзэгдлийг тогтоохын тулд өөрсдийгөө өргөмжлөх боловч тэд унана.’ Энэ үндэстэн дээрэмчдийн үндэстэн хэмээн заагдсан байна—эх бичвэрийн захын тайлбарт өгүүлснээр, дээрэмчдийн хөвгүүд билээ.”

“Хаанчлал одоо эдэнд өгөгдөж байна. Тэгвэл юунд өгөгдөж байна вэ?—‘Дээрэмчдийн хүүхдүүд үзэгдлийг тогтоохын тулд өөрсдийгөө өргөмжлөх болно.’ Энэ үндэстэн түүхийн тавцанд гарч ирэхэд, үзэгдлийг тогтоодог тэр зүйл, үзэгдлийн нэгэн агуу зорилго болсон тэр зүйл, Бурхан бүх цаг үеийн турш эш үзүүлэгчдээр дамжуулан өгсөн үзэгдлийн шугам дахь хамгийн гол тэмдэглэгээ тийнхүү орж ирдэг.” А. Т. Jones, *The Columbian Year and the Meaning of the Four Centuries*, 6.

Жоунс Ромын хүч «тайзан дээр гарч ирэх үед, тэгвэл» ... «Бурхан эш үзүүлэгчдээр дамжуулан бүх цаг үеийн турш өгсөн харааны шугамыг тогтоодог зүйл» орж ирдэг гэж хэлдэг. Миллерийн түүхэнд Протестантууд, өнөөгийн Лаодикийн Адвентизмын нэгэн адил, «чиний ард түмний дээрэмчид» нь МЭӨ 175–164 онд ноёрхсон Селевкидийн хаан Антиох Эпифанесыг төлөөлдөг гэж заадаг байв. Тэрээр Агуу Александр хааны эзэнт гүрэн задран

бутарснаас үүссэн Грекийн залгамж улсуудаас нэг байсан Селевкидийн угсааны гишүүн байлаа. Энэ асуудлын талаарх санал зөрөлдөөн Миллеритын түүхэнд маш тодорхой байсан тул Антиох Эпифанесын энэ тодорхойлолт 1843 оны анхдагч хүснэгт дээр дүрслэгдсэн байдаг.

Хүснэгт дээрх Антиохт хандсан эшлэл нь Бурханы эш үзүүлэлтийн Үгэнд байдаггүй зүйлд хамаарах цорын ганц эшлэл юм. Энэ нь тухайн үеийн Протестантуудын хуурамч сургаалыг няцаахын тулд тэнд орсон бөгөөд тэрхүү сургаал нь эдүгээ Лаодикеийн Адвентизмын хуурамч сургаал болсон байна. Ром бол “Бурхан эш үзүүлэгчдээр дамжуулан бүх цаг үеийн төлөө өгсөн харааны шугам”-ыг тогтоодог газрын хүч мөн гэдгийг ойлгохын чухлыг Уильям Миллер хэр гүнзгий ухаарсан эсэх нь эргэлзээтэй боловч, Ром уг үзэгдлийг тогтоодог гэсэн баримтыг баттай хамгаалахад хангалттай тодорхой байсан юм.

Үзэгдэл үгүй газар ард олон мөхдөг; харин хуулийг сахигч нь ерөөлтэй. Сургаалт үгс 28:14.

Соломон үзэгдэл үгүй газарт ард түмэн мөхдөг хэмээн тэмдэглэсэн бөгөөд арван дөрөвдүгээр эшлэл дэх “үзэгдэл” гэх еврей үг нь Соломоны сургаалт үгэнд хэрэглэгдсэнтэй адил мөн үг юм. Үзэгдэл нь амь ба үхлийн асуудал мөн бөгөөд тэрхүү “үзэгдэл” нь Ромын бэлгэдлээр тогтоогддог. Арван дөрөвдүгээр эшлэл дэх “үзэгдэл” гэх үг нь Хабаккукын номын хоёрдугаар бүлэгт гардаг үзэгдэл гэх үгтэй адил мөн үг юм.

Би өөрийн харуул дээр зогсож, цамхаг дээрээ байрлан, Тэр надад юу айлдахыг, мөн зэмлүүлэгдэхдээ би юу хариулахыг харахын тулд ажиглан харна. ЭЗЭН надад хариулан, —Үзэгдлийг бич, уншигч нь гүйж болохоор самбарууд дээр тодорхой болго. Учир нь үзэгдэл нь товлосон цагтаа зориулсан хэвээр байгаа; харин эцэстээ энэ нь өгүүлж, худал хэлэхгүй. Хэдийгээр саатах мэт санагдавч түүнийг хүлээ; учир нь энэ нь гарцаагүй ирнэ, саатахгүй, гэж айлдав. Хабаккук 2:1–3.

Нэгдүгээр эшлэл дэх “зэмлэгдсэн” гэсэн үг нь “маргалдсан” гэсэн утгатай. Уильям Миллер бол эхний болон хоёр дахь тэнгэрэлчийн хөдөлгөөний түүхэнд цамхаг дээр тавигдсан харуул байсан бөгөөд эш үзүүлэлтийн бэлгэдлээр тэрээр өөрийн түүхэн дэх маргаанд юу хариулах ёстойгоо асуухад, Ромын бэлгэдлээр баталгаажсан үзэгдлийг бич хэмээн түүнд хэлэгдсэн. Энэ баримттай нийцүүлэн, Миллеритүүд Хабаккукийн эдгээр гурван эшлэлийн биелэл болгон 1843 оны анхдагч хүснэгтийг гаргахдаа, өөрсдийн оролцсон маргааны яг гол цөмд хамаарах эшлэлийг заасан юм. Тэд Антиох Епифан бол үзэгдлийг тогтоосон хүч мөн хэмээх мунхаг маргаанд хандсан нь Хабаккук номын хоёрдугаар бүлгийн маргааныг төлөөлж байгааг эргэлзээгүй ойлгоогүй байсан; гэвч Уайт эгч тэрхүү хүснэгт “Эзэний мутрын удирдлагаар бүтээгдсэн бөгөөд өөрчлөгдөх ёсгүй” гэж хэлсэн тул, хүснэгт дээрх маргаанд хандсан тэр эшлэл нь Бурханы мутраас байсан юм.

Миллерчүүд 1844 оны 4 дүгээр сарын 19-ний анхны урам хугаралт нь Хабаккукын эшлэл болон мөн Матайгийн арван онгон охины тухай сургаалт зүйрлэлд дурдагдсан саатлын цагийг эхлүүлснийг зөвөөр ойлгосон билээ. Тэд мөн эдгээр хоёр эш үзүүлэлт нь Езекиелийн арван хоёрдугаар бүлэгтэй шууд холбоотойг ойлгосон бөгөөд тэнд Езекиел үзэгдэл бүрийн

биелэл хэрэгжих нэгэн хугацааг тодорхойлдог. “Үзэгдэл” хэмээх тэр үг нь бидний одоо авч үзэж буй мөнөөх еврей үг мөн. Иймээс Жонс ийн өгүүлэхдээ зөв байна: “Ром” “тайзан дээр гарч ирэх үед, үзэгдлийг тогтоон бататгадаг зүйл, үзэгдлийн нэгэн агуу гол зорилго болох зүйл, Бурхан бүх цаг үеийн турш эш үзүүлэгчдээр дамжуулан өгсөн үзэгдлийн шугам дахь хамгийн гол тэмдэглэгээ тийнхүү орж ирдэг.” Ром нь Бурханы эш үзүүлэгийн Үгийн бүхэл үзэгдлийг тогтоон бататгадаг бөгөөд бүр тодруулбал, арван нэгдүгээр бүлгийн бүх бүтэц Ром дээр тулгуурлан байгуулагдсан байдаг.

Эгч Уайт Даниелын арван нэгдүгээр бүлгийн эцсийн биеллийг дурдаж, “энэ эш үзүүлэгийн биелэл болгон тохиолдсон түүхийн ихэнх нь дахин давтагдах болно” хэмээн өгүүлэхдээ, аль хэдийн биелэгдсэн арван нэгдүгээр бүлгийн түүхүүд нь Даниелын арван нэгдүгээр бүлгийн эцсийн эшүүдийн хэв шинж байсныг зааж байна. Арван нэгдүгээр бүлгийн эцсийн эшүүдийн сэдэв нь хойд зүгийн хаан бөгөөд тэр нь энд орчин үеийн Ромыг төлөөлдөг. Иймээс дахин давтагддаг Даниелын арван нэгдүгээр бүлгийн түүхүүд нь Ромыг төлөөлөх түүхүүд юм.

Арван нэгдүгээр бүлгийн сүүлийн зургаан эшлэлд орчин үеийн Ром (хойд зүгийн хаан) газарзүйн гурван хүчийг байлдан дагуулдаг. Дөчдүгээр эшлэлд тэрээр өмнөд зүгийн хааныг (1989 онд хуучин Зөвлөлт Холбоот Улс), сүр жавхлант газрыг (тун удахгүй ирэх Ням гаргийн хуулийн үед Америкийн Нэгдсэн Улс), мөн Египетийг (Нэгдсэн Үндэстний Байгууллагаар төлөөлүүлсэн бүх дэлхий) эзлэн авдаг. Даниел арван нэгдүгээр бүлэгт харь шашинт Ромыг тухайн үед мэдэгдэж байсан ертөнцийг эзэмдэхийн тулд газарзүйн гурван хүчийг байлдан дагуулж буйгаар дүрсэлсэн байдаг; үүний адил папын Ромыг дэлхийг эзэмдэхийн тулд газарзүйн гурван хүчийг байлдан дагуулж буйгаар дүрсэлсэн байдаг.

Энэ бүлэгт харь Ром анх арван дөрөвдүгээр эшлэлд дурдагддаг бөгөөд энэ нь үзэгдлийг тогтоогч бэлгэ тэмдэг мөн болохыг нь тодорхойлохын тулд юм. Харин түүний эрх мэдэлд хүрсэн өсөлт нь арван зургаадугаар эшлэл хүртэл авч үзэгддэггүй. Агуу Александр хааны улс Бурханы эш үзүүлэгийн Үгийн биелэл болгон дөрвөн хэсэгт хуваагдсан боловч, тэр дөрвөн хэсэг удалгүй хоёр үндсэн эсэргүүцэгч хүчинд нэгдэн төвлөрсөн бөгөөд тэдгээр нь бүлгийн төгсгөл хүртэл үргэлжлэх эш үзүүлэгийн өгүүлэмжид өмнөдийн хаан эсвэл умардын хаан хэмээн тодорхойлогддог. Арван дөрөвдүгээр эшлэлд Ромын өсөн нэмэгдэж буй хүч нь үзэгдлийг тогтоох хүч хэмээн дурдагддаг боловч, үнэндээ авч үзэж буй сэдэв нь умардын болон өмнөдийн хаадаар төлөөлөгдөх Александрын хаант улсын үлдэгдлүүдийн хоорондын тэмцлүүд юм.

Арван тавдугаар эшлэлд тэр хоёр хаан тэмцлээ үргэлжлүүлэн хийсээр байгаа бөгөөд умардын хаан давамгайлж байна. Харин арван зургадугаар эшлэлд Ром гарч ирэх бөгөөд эшлэлд, “Харин түүний эсрэг ирэгч” гэж өгүүлдэг. Энэ нь, өмнөдийн хааныг саяхан дийлж байсан умардын хааны эсрэг Ром ирэх үед, умардын хаан Ромын өмнө тогтож чадахгүй болно гэсэн утгатай. Ром дийлнэ. Мөн арван зургадугаар эшлэлд Ром Иудагийн алдарт нутагт ч зогсох ёстой байв. Арван долдугаар эшлэлд Ром “өөрийн бүх хаанчлалын хүчээр орохоор нүүрээ чиглүүлнэ.” Тэрээр өөрийн өмнө тогтож чадаагүй умардын хааныг эзлэн авсан, дараа нь Иудаг авсан, тэгээд Египетэд орсон юм.

Тэр цагуудад өмнөдийн хааны эсрэг олон хүн босно. Чиний ард түмний дундах дээрэмчид ч үзэгдлийг тогтоохын тулд өөрсдийгөө өргөмжлөх боловч тэд унана. Тэгээд хойд зүгийн хаан ирж, хэрэмт далан босгон, хамгийн бэхлэгдсэн хотуудыг эзлэн авна. Өмнөдийн хүчнүүд ч, түүний шилдэг ард түмэн ч тогтож үл чадах бөгөөд эсэргүүцэн зогсох хүч ч үл байх болно. Харин түүний эсрэг ирэгч нь өөрийн хүслээр үйлдэх бөгөөд түүний өмнө хэн ч тогтож чадахгүй. Тэр алдар суугийн газарт зогсох бөгөөд тэр газар түүний гараар сүйрнэ. Тэр бас бүх хаанчлалынхаа хүчээр орохоор нүүрээ чиглүүлж, шулуун шударгачууд түүнтэй хамт байх болно; тэр ийнхүү үйлдэнэ. Тэгээд тэр эмэгтэйчүүдийн охиныг түүнд өгч, түүнийг завхруулна; гэвч тэр эмэгтэй түүний талд зогсохгүй, түүнд ч үл байх болно. Даниел 11:14–17.

Эдгээр эшлэлүүдэд дүрслэгдсэн ялалт нь Даниелын наймдугаар бүлгийн биелэл мөн.

Тэдгээрийн нэгээс нэгэн жижиг эвэр гарч ирсэн нь урагш, дорно зүг өөд, мөн үзэсгэлэнт нутаг өөд асар ихээр өсөн хүчирхэгжив. Даниел 8:9.

Есдүгээр эшлэлийн жижиг эвэр нь харь Ром мөн бөгөөд есдүгээр эшлэл нь арван нэгдүгээр бүлгийн арван дөрөвөөс арван долоодугаар эшлэлүүдтэй нийцэн, харь Ром дэлхийг эрхшээлдээ авах явцдаа газарзүйн гурван нэгжийг байлдан дагуулахыг тодорхойлж байна. Тэдгээр нь өмнөд (Египет), зүүн (Сири, умардын хаан) болон үзэсгэлэнт нутаг (Иуда) байв. Арван зургаа, арван долоодугаар эшлэлүүдийн түүх нь дөчөөс дөчин гуравдугаар эшлэлүүд дэх орчин үеийн Ромын түүхэн гурван үе шаттай байлдан дагууллын хэв шинж болж байгаа бөгөөд учир нь Эгч Уайт ийнхүү хэлсэн байдаг: “Энэ эш үзүүлэгийн биелэл болгон тохиолдсон түүхийн ихэнх нь дахин давтагдана.”

“Египет хойд зүгийн хаан Антиохын өмнө тогтож чадаагүй боловч, одоо түүний эсрэг ирсэн Ромчуудын өмнө Антиох ч мөн тогтож чадсангүй. Өсөж хүчирхэгжиж буй энэ хүчийг эсэргүүцэн тэсэж үлдэх ямар ч хаант улс цаашид байхаа больсон юм. МЭӨ 65 онд Помпей Антиох Азиатикусаас эзэмшлийг нь хураан авч, Сирийг Ромын муж болгон бууруулснаар Сири эзлэгдэж, Ромын эзэнт гүрэнд нэгтгэгдсэн юм.

“Тэрхүү адил хүч мөн Ариун Газарт зогсож, түүнийг залгихаар байв. Ром МЭӨ 162 онд Бурханы ард түмэн болох иудейчүүдтэй холбоо байгуулснаар холбогдсон бөгөөд тэр цагаас эхлэн эш үзүүлэгийн цаг тоололд онцгой байр суурь эзэлдэг. Гэвч МЭӨ 63 он хүртэл Иудейг бодит байлдан дагуулалтаар захирах эрх мэдлийг олж аваагүй; харин тэр үед дараах байдлаар олж авсан юм.

Помпей Понтын хаан Митридатын эсрэг хийсэн аян дайнаасаа буцаж ирэхэд, Иудейн титмийн төлөө өрсөлдөж байсан хоёр этгээд — Гиркан ба Аристобул — тэмцэлдэж байв. Тэдний хэрэг Помпейн өмнө авчирогдов. Тэрээр удалгүй Аристобулын нэхэмжлэлийн шударга бусыг ухаарсан боловч, удаан хугацаанд хүсэмжлэн байсан Араб руу хийх аян дайнаа дуусгасныхаа дараа энэ хэргийг шийдэхийг хойшлуулахыг хүсэж, тэгээд эргэн ирж, шударга бөгөөд зүйтэйд тооцогдохоор тэдний хэргийг шийдвэрлэнэ хэмээн амлав. Аристобул Помпейн жинхэнэ санаа бодлыг нэвт ойлгомгоцгоо Иудей рүү яаран буцаж, харьяатуудаа зэвсэглэн, эрчтэй хамгаалалтад бэлтгэв. Учир нь өөр хүнд оноогдох нь гарцаагүй гэж урьдаас харсан тэр титмийг ямар ч

үнээр хамаагүй хадгалан үлдэхээр шийдсэн байлаа. Помпей тэр зугтагчийг ойроос мөрдөн дагав. Түүнийг Иерусалимд дөхөн ирэх үед, Аристокбул өөрийн явдалд гэмших шинж орон, түүнтэй уулзахаар гарч ирээд, бүрэн захирагдахаа болон их хэмжээний мөнгө өгнө хэмээн амлаж, асуудлыг эвлэрүүлэхийг оролдов. Помпей энэ саналыг хүлээн авч, цэргүүдийн нэгэн салааны толгойд Габиниусыг мөнгийг хүлээн авахаар илгээв. Харин тэр дэслэгч жанжин Иерусалимд хүрч очихдоо, хаалганууд өөрийнх нь эсрэг хаалттай байгааг олж мэдэн, хот гэрээг сахин биелүүлэхгүй хэмээх үгийг хэрмийн орой дээрээс сонсов.

“Помпей ийм аргаар өөрийг нь ял шийтгэлгүйгээр мэхлэхийг зөвшөөрсөнгүй; өөртэй нь хамт байлгаж байсан Аристокбулыг гавлан, даруй бүх цэргийн хүчээрээ Иерусалимын эсрэг хөдөлжээ. Аристокбулын талынхан тэр газрыг хамгаалахыг хүсэж байсан бол, Хирканын талынхан хаалгуудыг нээхийг хүсэж байв. Сүүлчийнх нь олонхи байсан тул дийлж, Помпейд хот уруу саадгүй орох боломж олгогдов. Үүний дараа Аристокбулын дагалдагчид сүмийн ууланд ухран, Помпей түүнийг эзлэн авахын төлөө хэр зэрэг шийдэмгий байсан шигээ, тэр газрыг хамгаалахаар бүрэн шийджээ. Гурван сарын эцэст довтлоход хүрэлцэхүйц хэмжээний цөмрөл ханаар гарч, тэр газар илдний ирээр эзлэгдэв. Үүний дараа болсон аймшигт хядлагад арван хоёр мянган хүн алагджээ. Тэр үед тэнгэрлэг үйлчлэлд оролцож байсан тахилч нарыг, түүхчийн тэмдэглэснээр, тайван гараар, бат тогтуун зорилгоор, эргэн тойронд нь нөхөд нь хядуулж, өөрсдийнх нь цус ч тахилынх нь цустай олонтаа холилдож байсан хэдий ч, догшин үймээнийг үл анзаарсан мэт хэвшмэл үйлээ үргэлжлүүлэн гүйцэтгэж байхыг харах нь сэтгэл эмтлэм дүр зураг байжээ.”

“Дайныг эцэслэсний дараа Помпей Иерусалимын хэрмийг нурааж, хэд хэдэн хотыг Иудейн захиргаанаас Сирийн захиргаанд шилжүүлэн, иудейчүүдэд алба гувчуур ногдуулав. Ийнхүү Иерусалим анх удаа байлдан дагууллын үрээр тэрхүү эрх мэдлийн гарт орсон бөгөөд уг эрх мэдэл нь ‘алдарт газар’-ыг төмөр атгандаа барьсаар, түүнийг бүрмөсөн сүйрүүлж дуустал эзэмшиж байх ёстой байв.”

“17-Р ИШЛЭЛ. Тэр бүх хаанчлалынхаа хүчээр орохоор нүүрээ чиглүүлж, мөн түүнтэй хамт зөв шударга хүмүүс байх бөгөөд тэр ийнхүү үйлдэнэ. Тэрээр эмэгтэйчүүдийн охиныг түүнд өгч, түүнийг эвдэн сүйтгэх болно. Гэвч тэр түүний талд зогсохгүй, түүнд ч үл байх болно.”

“Бишоп Ньютон энэ эшлэлд өөр нэгэн уншлагыг санал болгодог бөгөөд энэ нь утгыг илүү тодорхой илэрхийлж байгаа мэт санагдана. Тэр нь ийнхүү: ‘Тэрээр мөн бүхэл хаанчлалд хүчээр нэвтрэн орохоор нүүрээ чиглүүлнэ.’ 16-р эшлэл биднийг Ромчуудын Сири ба Иудейг байлдан дагуулсанд хүргэн авчирсан. Ром үүнээс өмнө Македон ба Фракийг эзлэн дагуулсан байв. Одоо Александрын ‘бүхэл хаанчлал’-аас Ромын эрх мэдэлд ороогүй үлдсэн зүйл нь зөвхөн Египет байсан бөгөөд тэрхүү эрх мэдэл одоо тэр улс руу хүчээр нэвтрэн орохоор нүүрээ чиглүүлсэн байлаа.” Урия Смит, Даниел ба Илчлэл, 258–260.

Бид эдгээр өгүүлүүдэд Даниел 11-ийн 30, 31-р эшлэлүүд 40, 41-р эшлэлүүдтэй хэрхэн нийцэж байгааг нэг бус удаа аль хэдийн тэмдэглэсэн; мөн 30, 31-р эшлэлүүдийн түүх нь бас

гурван эврийг сугалан авсантай нийцдэг.

Би эвэрнүүдийг ажиглаж байтал, харагтун, тэдний дундаас өөр нэгэн жижиг эвэр гарч ирэв; түүний өмнө анхны эвэрнүүдийн гурвынх нь үндэс суга татагдан унажээ. Харагтун, тэр эвэрт хүний нүд мэт нүднүүд, агуу зүйлсийг ярьдаг ам байв. ... Мөн түүний толгойд байсан арван эвэр, түүнчлэн гарч ирсэн нөгөө эвэр, түүний өмнө гурван эвэр унасан тухай; өөрөөр хэлбэл, нүдтэй, маш агуу зүйлсийг ярьдаг амтай, төрх байдал нь нөхдөдөө бодвол илүү сүрдмээр байсан тэр эвэрийн тухай. Даниел 7:8, 20.

Даниелын наймдугаар бүлгийн есдүгээр эшлэлд харийн Ромыг хаан ширээнд тогтоосон байлдан дагууллын газарзүйн гурван бүсийг төлөөлүүлэн үзүүлдэгтэй адил, мөн эвэрнүүдийг сугалан авч хаясан нь (Герулчууд, Остготууд, Вандалчуудыг төлөөлдөг) папын Ромыг хаан ширээнд тогтоосон байлдан дагууллын газарзүйн гурван бүсийг төлөөлсөн юм. Эдгээр хоёр түүх хоёулаа Даниел 11-ийн дөчөөс дөчин гуравдугаар эшлэлүүдтэй нийцдэг бөгөөд гурван эвэр сугалан авч хаягдсан явдал нь гуч, гучин нэгдүгээр эшлэлүүдийн түүхтэй нийцдэг.

“8-Р ИШЛЭЛ. Би тэр эвэрнүүдийг ажиглан харж байтал, тэдний дундаас өөр нэгэн жижиг эвэр гарч ирэв; түүний өмнө эхний эвэрнүүдийн гурвыг үндсээр нь сугалан авчээ. Мөн болгоогтун, энэ эвэрт хүний нүд мэт нүднүүд, агуу үгсийг өгүүлэх ам байв.”

“Даниел эвэрнүүдийг ажиглан тунгаав. Тэдний дунд нэгэн хачин хөдөлгөөний шинж тэмдгүүд илэрч байлаа. Нэгэн жижиг эвэр (эхэндээ жижиг байсан боловч хожим анд нөхдөөсөө илүү сүрлэг болсон) тэдний дунд хүч түрэн өндийв. Өөртөө оногдох байр суурийг нам тайван олж, түүнийг дүүргэхэд ханасангүй; тэрээр бусдын заримыг нь шахан зайлуулж, тэдний байрыг булаан эзлэх ёстой байв. Түүний өмнө гурван хаант улс үндсээрээ сугалан хаягджээ. Энэ жижиг эвэр нь, бид цаашид илүү дэлгэрэнгүй авч үзэх боломж гарах тул, папын засаглал байсан юм. Түүний өмнө сугалан хаягдсан гурван эвэр нь Херулууд, Остготууд, Вандалууд байв. Тэд сугалан хаягдсаны учир нь тэд папын шаталсан захиргааны сургаал ба шаардлагыг эсэргүүцэж, улмаар чуулган доторх Ромын бишопын дээд эрхийг эсэргүүцэж байсан явдал мөн.”

“Мөн ‘энэ эвэрт хүний нүд мэт нүднүүд, бас их үгс ярьдаг ам байв’ хэмээсэн нь, тэрхүү нүднүүд нь папын шашны дээдсийн овжин самбаа, нэвт шувт харах чадвар, заль мэх, алсын харааны тохиромжтой бэлгэдэл мөн; харин их үгс ярьдаг ам нь Ромын бишопуудын бардам шаардлагуудын зохистой бэлгэ тэмдэг мөн.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 132–134.

Библийн эш үзүүлэгийн үзэгдлийг, ялангуяа Даниелын арван нэгдүгээр бүлгийн үзэгдлийг тогтоодог нь Ром мөн. Тэр бүлэгт Миллерийн хөдөлгөөнөөс өмнө биелэгдсэн эш үзүүлэгийн түүхийн ихэнх нь Даниел 11-ийн сүүлийн зургаан эшлэлд дахин давтагдах ёстой байв. Харь болон папын Ромыг хоёуланг нь сэнтий дээр тогтоосон газарзүйн гурван саадыг байлдан дагуулсан явдал арван нэгдүгээр бүлэгт дүрслэгдсэн байдаг бөгөөд эдгээр хоёр дүрслэл нь орчин үеийн Ром дахин сэнтий дээр тогтоогдох цагийг хэв шинжээр үзүүлдэг. Үзэгдлийг тогтоодог нь Ром мөн бөгөөд Паул папын Ром өөрийн цаг үед илчлэгдэхийг тодорхойлсон байдаг.

Хэн ч та нарыг ямар ч аргаар бүү мэхлэг. Учир нь эхлээд урвалт ирж, нүглийн хүн, мөхлийн хүү илчлэгдэхээс нааш тэр өдөр ирэхгүй; тэр нь Бурхан гэж нэрлэгддэг бүхэн, эсвэл шүтэгддэг бүхний эсрэг сөрөн босож, өөрийгөө тэдгээрийн дээгүүр өргөмжилнө; тийнхүү өөрийгөө Бурхан мэтээр үзүүлж, Бурханы сүмд Бурхан мэт суух болно. Би та нартай хамт байхдаа эдгээрийг та нарт хэлж байсныг та нар санахгүй байна уу? Одоо та нар түүнийг цагтаа илчлэгдэхийн тулд юу саатуулж байгааг мэдэж байна. 2 Тесалоник 2:3–6.

Папын засаглал МЭ 538 онд Библийн эш үзүүлгийн тав дахь хаант улсын сэнтийг эзэлсэн бөгөөд зургаа дахь эшлэлийг авч үздэг олон хүн Паулын хэлсэн нь “Папын засаглал 538 онд илчлэгдэх болно” гэсэн утгатай гэж эргэлзээгүй таамаглах байв. Энэ нь зөв байж болох ч, Паулын зааж тодорхойлж байсан зүйлийн наад зах нь хоёрдогч үнэн төдий юм. Паул, бүх эш үзүүлэгчдийн адил, өөрийн цаг үеэс илүүгээр эцсийн өдрүүдийн тухай ярьж байна. Тэрээр папын засаглал эш үзүүлгийн дагуу хэрхэн илчлэгдэхийг хэлж байсан, учир нь эш үзүүлэгчийн хувьд тэр бусад бүх эш үзүүлэгчидтэй нэг санаатай байв. Мөрийн дээр мөр, үзэгдэлгүй хүмүүс мөхдөг; үзэгдэлгүй хүмүүс үзэгдэлгүй байдаг нь юугаар үзэгдэл тогтоогийг мэддэггүйгээс болдог. Ром үзэгдлийг тогтоодог гэдгийг мэдэх нь амь ба үхлийн асуудал мөн. Паул бусад эш үзүүлэгчидтэй санал нэгтгэйгээр, сүүлчийн өдрүүдийн Ром болох папын Ромыг илчилдэг зүйл нь “түүний цаг” гэдгийг зааж байна. Ромтой холбоотой эш үзүүлгийн “цаг” нь Ром юу болох, хэн болохыг илчилдэг юм.

Бид энэ судалгааг дараагийн өгүүлэлд үргэлжлүүлэх болно.

“Элч Паул Тесалоникчуудад бичсэн хоёр дахь захидалдаа папын эрх мэдэл тогтоход хүргэх агуу урвалтыг зөгнөн хэлсэн билээ. Тэрээр Христийн өдөр ‘юуны түрүүнд урвалт ирж, нүглийн хүн, мөхлийн хүү илчлэгдэхээс нааш’ ирэхгүй; тэр нь ‘Бурхан хэмээн нэрлэгддэг бүхэн, эсвэл шүтэгддэг бүхэнтэй сөргөлдөн, өөрийгөө тэдгээрээс дээгүүр өргөмжилдөг; улмаар өөрийгөө Бурхан мөн хэмээн үзүүлж, Бурханы сүмд Бурхан мэтээр залардаг’ хэмээн тунхагласан. Түүнээс гадна, элч ах дүүстээ ‘ёс бусын нууц хэдийнээ ажиллаж байна’ хэмээн анхааруулдаг. 2 Тесалоник 2:3, 4, 7. Тэр бүр тэрхүү эрт үед ч сүмд папын ёсыг хөгжүүлэх замыг бэлтгэх алдаанууд сэмээр нэвтэрч байгааг олж харсан юм.”

“Бага багаар, эхэндээ нууцаар бөгөөд чимээгүйхэн, дараа нь хүч нь өсөн нэмэгдэж, хүмүүсийн оюун санааг эрхшээлдээ оруулахын хэрээр улам ил тод болж, ‘ёс бусын нууц’ өөрийн мэхлэлттэй бөгөөд доромжлолт ажлаа урагшлуулсаар байв. Бараг мэдэгдэмгүйгээр харь шашны зан үйлүүд Христийн сүмд нэвтэрч орж ирэв. Буулт хийх ба ижилсэх сэтгэл нь сүм харь шашинт ёсны дор туулах болсон догшин хавчлагын улмаас хэсэг хугацаанд тогтоон баригдаж байлаа. Харин хавчлага зогсож, Христийн шашин хаадын ордон, шүүх танхимд нэвтэрмэгц, тэрээр Христ ба Түүний элч нарын даруу энгийн байдлыг орхиж, харь шашны тахилчид ба захирагчдын сүр жавхлан, бардамналыг авч өмсөв; мөн Бурханы шаардлагуудын оронд хүний онол суртал болон уламжлалуудыг орлуулан тавив. Дөрөвдүгээр зууны эхэн үед Константин нэр төдий хөрвөснөөс их баяр хөөр бий болсон; мөн зөвт байдлын хэлбэрээр халхлагдсан ертөнц сүмд орж ирэв. Одоо ялзралын ажил түргэн урагшлав. Харь шашин ялагдсан мэт

харагдаж байсан боловч ялагч нь болов. Түүний сүнс сүмийг захирч байв. Түүний сургаалууд, ёслолууд, мухар сүсгүүд нь Христийг дагагч хэмээн өөрсдийгөө нэрлэгчдийн итгэл ба шүтлэгт шингэн оржээ.”

“Харийн шүтлэг ба Христийн шашны хоорондын энэ буулт нь зөгнөлд Бурханыг эсэргүүцэн, Өөрийгөө Түүнээс дээгүүр өргөмжлөнө хэмээн урьдчилан хэлэгдсэн ‘нүглийн хүн’-ий хөгжлийг бий болгосон юм. Худал шашны тэр аварга том тогтолцоо нь Сатаны хүч чадлын шилдэг бүтээл бөгөөд өөрийн хүслийн дагуу дэлхийг захирахын тулд өөрийгөө сэнтийд залрах гэсэн түүний оролдлогын хөшөө дурсгал мөн.” Агуу тэмцэл, 49, 50.